บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง ดนตรีของชาวมังในเขตพื้นที่สูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ระเบียบวิจัยทางด้านคนตรีชาติพันธุ์วิทยา (Ethno musicology) นำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยคนตรีของชาวมังมีหลายชนิดใต้แก่ แคน(เค่ง) ตร้าบล่าย ตร้าเซเล ไม่สามารถระบุได้แน่นอนว่าอยู่ในสังคมวัฒนธรรมมังมานาน ทั้งนี้เนื่องจากมังไม่มีตัวหนังสือของ ตนเอง จึงไม่มีการบันทึกประวัติสาสตร์ไว้ บทบาทของดนตรีมังต่อสังคมเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีอย่างแยกไม่ออกมีการสอดแทรกข้อห้าม ข้อนิยม ข้อปฏิบัติต่าง ๆ และใช้ทองแดงประกอบเป็น ส่วนลิ้นของแคน เค่ง ตร้านล่าย และคร้าเซเล จัดอยู่ในกลุ่มประเภทเครื่องเป่า เค่ง และตร้าบล่าย มีลิ้น ทำจากโลหะทองแดง ลักษณะคล้ายปี่จุมของคนตรีล้านนา

ศนตรีชาวมังที่บ้านหนองหอยใค้รับการฟื้นฟูและปรับประชุกต์ใช้เพื่อนำไปส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นอกจากนี้ใต้นำดนตรีโดยถารจัดทำตัวอย่างสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้คนตรี สู่ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนในชุมชนโดยจัดเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ผลิตสื่อการเรียนด้วยวีดิ ทัศน์กวบคู่ค้นหลักสูตร ส่งเสริมแยาวชนมั่งเล่นดนตรีเพื่อเป็นแรงผลักลันคนตรีมั่งไปสู่สายตาของ ภายนอกชุมชน หรือประชาชนทั่วไป จัดโดรงการอนุรักษ์และส่งเสริมงานประเพณีโดยใช้ดนตรีมั่งประกอบประเพณีพิธีกรรม จัดตั้งพิพิธภัณฑ์สูนย์ประวัติสาสตร์มั่ง และจัดห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ชาวมั่ง

Abstract

This quantitative research about traditional music of Hmong in the Nong Hoi Royal Project, Mae Raem sub-district, Mae Rim district, Chiang Mai, used the ethno musicology research methodology to describe, collect, and analyze data. The results found that: It was difficult to identify the origin of Hmong music in the Hmong culture because there was no written language to pass on history through generations. The reflexive of Hmong music to the society was hardly separated from its custom and tradition. The regulations, common rules, and prohibitions were put to the music and literature. The physicality of Hmong musical instruments combined of natural materials found generally in the near by forest such as wood and bamboo. Copper was the major material for the reed. Keng, Trablai, and Tra-shelle were the woodwind instrument. However, Keng and Tra-blai had the copper reed like 'Pii-Jum' of Lanna.

Applying to the cultural tourism using the musical presentation lesson plan through the dimension of musical culture, rites, and tradition were the tools to develop the cultural tourism and musical activities in the community. The focuses of the adaptation were classroom musical lesson plan aimed especially to the local curriculum, Production of visual media to use along side with the curriculum, Persuading Hmong youths to perform their traditional music to the general public, Announcing the traditional conservation project, Introduction of Hmong historical center and Hmong library of learning

PAJABHATIJI